

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

๑. ชุดโครงการวิจัย

: การทดสอบเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตผักปลอดภัยในเขต

ภาคกลางภาคตะวันตกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

๒. โครงการวิจัย

: การทดสอบเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตผักปลอดภัยในเขต

ภาคกลางและภาคตะวันตก

กิจกรรม

: การทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตพืชผักปลอดภัยจาก

สารพิษและจุลินทรีย์ ในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันตก

๓. ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย)

: การทดสอบเทคโนโลยีการผลิต คะน้า หวานตุ้ง ให้ปลอดภัยจาก

สารพิษและจุลินทรีย์ ในจังหวัดปทุมธานี

ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ)

: Appropriate Production Technologies for Kale and Pak

Choy Safety from Toxic and Colifrom Bacteria in

Pathumthani Province.

4. คณะผู้ดำเนินงาน

หัวหน้าการทดลอง

: นางสาวกุลวิช ฐานย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปทุมธานี

ผู้ร่วมงาน

: นายนพพร ศิริพานิช ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปทุมธานี

นางชญาดา ดวงวิเชียร ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปทุมธานี

5. บทคัดย่อ

การทดสอบเทคโนโลยีการผลิต คะน้า หวานตุ้ง ให้ปลอดภัยจากสารพิษและจุลินทรีย์ ในจังหวัดปทุมธานี ดำเนินการที่แปลงเกษตรกร ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๓-กันยายน ๒๕๕๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบและให้ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษและจุลินทรีย์ โดยนำเทคโนโลยีที่กรมวิชาการเกษตรได้วิจัยมาแล้ว ได้แก่ การใช้เชื้อไวรัส NPV แบคทีเรีย BT ไส้เดือนฝอย กับดักการเห็นี่ยว และใช้สารเคมีที่มีฤทธิ์ตัดค้างสั้น เปรียบเทียบกับกรรมวิธีของเกษตรกร ซึ่งจะเน้นการใช้สารเคมีจำนวนมาก พ布ว่า

คงน้ำ ในกรรมวิธีทดสอบและกรรมวิธีเกษตรกร ให้ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๖๗๒ บาท และ ๓,๖๑๒ กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ย ๔๐,๑๙๑ และ ๕๖,๖๔๔ บาท/ไร่ มีรายได้เฉลี่ย ๔๘,๗๓๘ และ ๕๔,๑๗๑ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑๙,๔๕๗ และ ๑,๔๗๒ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๔๔ และ ๑.๐๒ ภาวะตั้งในกรรมวิธีทดสอบและกรรมวิธีเกษตรกร มีผลผลิตเฉลี่ย ๓,๒๕๐ และ ๓,๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ย ๓๐,๔๒๖ และ ๓๐,๔๙๗ บาท/ไร่ รายได้เฉลี่ย ๓๒,๑๕๐ และ ๒๙,๘๙๐ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑,๗๒๔ และ -๑,๐๐๗ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๐๕ และ ๐.๙๐ กรรมวิธีทดสอบมีต้นทุนน้อยกว่า ทำให้มีรายได้สุทธิมากกว่ากรรมวิธีเกษตรกร และพบว่ากรรมวิธีทดสอบตรวจพบสารพิษตกค้างในผลผลิตน้อยกว่ากรรมวิธีเกษตรกรซึ่งตรวจพบสารพิษตกค้างในผลผลิตมากกว่า การตรวจวิเคราะห์หาจุลินทรีย์ปนเปื้อน พบร่วม *Escherichia coli* จำนวน น้อยกว่า ๑๐ cfu/g และไม่พบ เชื้อ *Salmonella spp.* ทั้ง ๒ กรรมวิธี

6. คำนำ

คงน้ำ ภาวะตั้ง เป็นพืชอาหารที่สามารถนำไปประกอบอาหารได้หลากหลายเมนู ได้รับความนิยมในการบริโภคเป็นจำนวนมาก ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย เป็นผักที่มีวิตามินและเกลือแร่ที่สำคัญ ทั้งยังมีเส้นใยที่เป็นประโยชน์ต่อระบบการขับถ่าย(Grisana and Pitsawat, ๒๐๑๐) แต่ในขั้นตอนการปลูกคงน้ำ ภาวะตั้งมักมีปัญหารื่องการระบาดของแมลงศัตรูพืชหลายชนิด ที่สำคัญ เช่น ด้วงหมัดกระโดด และ หนอนไข่ผัก เป็นต้น เกษตรกรจะใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชเหล่านั้น โดยส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้มีสารพิษตกค้างเกินค่ามาตรฐาน MRL เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และเกษตรกรผู้ปลูกเอง นอกจากนี้ยังกระทบถึงการส่งออกพืชผักของประเทศไทย เพราะจะถูกห้ามการนำเข้าจากประเทศผู้ชื่อในที่สุด โดยจังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ปลูกในปี ๒๕๕๐/๕๑ มีมากถึง ๕๔,๖๖๑ ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี, ๒๕๕๑) และมีการปลูกคงน้ำ ภาวะตั้ง ต่อเนื่องมาอย่างนาน อีกทั้งอยู่ใกล้ตลาดศูนย์กลางการรวบรวมผลผลิตและการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ แต่จากการเข้าตรวจสอบแหล่งผลิตพืช GAP พบร่วมเกษตรกรที่ขอรับรองแปลง GAP คงน้ำ ภาวะตั้ง มีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่การผลิตทั้งหมด เหตุผลสำคัญคือ เกษตรกรไม่สามารถควบคุมการใช้สารเคมี และพบมีจุลินทรีย์ปนเปื้อนในผลผลิต ดังนั้นเพื่อเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช และได้ผลผลิตคงน้ำ ภาวะตั้ง ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง และจุลินทรีย์ปนเปื้อน จึงจำเป็นต้องทำการวิจัยโครงการทดสอบเทคโนโลยีการผลิตคงน้ำ ภาวะตั้ง ให้ปลอดภัยจากสารพิษและจุลินทรีย์ในจังหวัดปทุมธานี

7. วิธีดำเนินการ

๑. คัดเลือกพื้นที่ และเกษตรกรที่ปลูกคงน้ำ ภาวะตั้ง เป็นการค้าของจังหวัดปทุมธานี

๒. วางแผนการทดสอบ ซึ่งดำเนินการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างเทคโนโลยีของกรรมวิชาการเกษตรกับวิธีที่เกษตรกรปฏิบัติ โดย

๒.๑ กรรมวิธีเกษตรกร เป็นการปฏิบัติงานของเกษตรกรที่เคยปฏิบัติอยู่ ได้แก่ กรรมวิธีที่เกษตรกรจังหวัดปทุมธานี ปฏิบัติคือ ใส่กากถั่ว ปุ๋นขาว หลังเตรียมดิน ปลูกโดยวิธีหัว่านเมล็ด คลุมด้วยฟางรดน้ำทุกวัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๒๕-๗-๗, ๑๖-๑๖-๑๖ อัตรา ๔๐ กก./ไร่ หลังปลูก ๒๕ ,๓๕ วัน การป้องกันกำจัดศัตรูพืชใช้สารเคมี เช่น พลูเฟนนีอกซูรอน ไชเปอร์เมทริน อะบาเม็กติน คลอร์ฟีนาเพอร์ พลูเบนไคลอะไมด์ ไดโคโทฟอส อินดีอกชาการบ พิโพรนิล โอลเ芬ไพริด แมนโคงเชบ คลอร์ไฟฟอส

๒.๒ กรรมวิธีทดสอบ เป็นการใช้เทคโนโลยีของกรรมวิชาการเกษตร โดยใช้ปุ๋ยคอกหลังเตรียมดิน อัตรา ๑ ตัน/ไร่ หัว่านเมล็ดคลุมด้วยฟาง รดน้ำทุกวัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๖-๘-๘ อัตรา ๓๐ กก./ไร่ ผสมยูเรียอัตรา ๑๐ กก./ไร่ หลังปลูก ๒๐ วัน การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ GAP เน้นการใช้สารเคมีที่มีฤทธิ์ตกค้างสั้น ได้แก่ พิโพรนิล คลอร์ฟีนาเพอร์ พลูเฟนนีอกซูรอน และสารชีวภัณฑ์ ได้แก่

๑. การใช้ไวรัส NPV ควบคุมหนอนกระทุ่athom หนอนเจาสมอฝ้าย อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตร/น้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕-๗ วัน ควบคุมหนอนกระทุ่ผัก อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร/น้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕-๗ วัน

๒. การใช้ BT ควบคุมหนอนไยผัก หนอนกระทุ่athom หนอนกระทุ่ผัก หนอนคีบกะหล่ำแบบชนิดน้ำ ใช้อัตรา ๖๐-๑๐๐ มิลลิลิตร ชนิดผง อัตรา ๔๐ – ๘๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕-๗ วัน

๓. การใช้ไส้เดือนฝอย อัตรา ๔ ล้านตัว/ลิตร ใช้ ๒ ลิตร (๘๐๐ซอง/ไร่) พ่นหรือราดไส้เดือนฝอยเมื่อพืชอายุ ๐,๑๐,๒๐ และ ๓๐ วันหลังปลูก

๔. การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ป้องกันเชื้อรา สาเหตุการเกิดโรครากเน่า ต้นกล้าเน่า

๕. การใช้กับดักการเห็นี่ยว จำนวน ๘๐ กับดัก/ไร่ เพื่อการพยากรณ์ชนิด และจำนวนแมลงศัตรูพืช

การบันทึกและเก็บข้อมูล

๑. บันทึกข้อมูลวันปลูก การเจริญเติบโต วันเก็บเกี่ยว และจำนวนผลผลิต

๒. บันทึกข้อมูลแปลง ได้แก่ ภัยภาพของดิน ประวัติแปลง การปลูก การใส่ปุ๋ย การกำจัดวัชพืช

๓. บันทึกชนิดแมลงศัตรูพืช โรคพืช และ วิธีการป้องกันกำจัด

๔. รายการวิเคราะห์สารพิษต่อก้างและจุลินทรีย์บนเปื้อน

๕. ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ รายรับ รายจ่าย ราคาผลผลิต และจำนวนรายผลผลิต

ระยะเวลา เริ่มต้น ตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๖

สถานที่ดำเนินการ แปลงเกษตรกรในจังหวัดปทุมธานี

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

ดำเนินการทดสอบเทคโนโลยีการผลิต ค่าน้ำ ความต้อง ให้ปลอดภัยจากสารพิษและจุลินทรีย์ในแปลงเกษตรกรที่ปลูกค่าน้ำ ความต้อง เป็นการค้าในจังหวัดปทุมธานี โดยดำเนินการทดสอบ ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐ แปลง และ ปี ๒๕๕๖ จำนวน ๔ แปลง ผลการทดลองพบว่า ค่าน้ำ ในกรรมวิธีทดสอบและกรรมวิธีเกษตรกร ให้ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๖๗๒ และ ๓,๖๑๒ กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ย ๔๐,๑๘๑ และ ๕๖,๖๔๕ บาท/ไร่ มีรายได้เฉลี่ย ๔๙,๗๓๔ และ ๕๔,๑๗๗ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑๔,๔๕๗ และ ๑,๔๗๒ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๔๔ และ ๑.๐๒ ตามลำดับ (ตารางที่ ๑) ความต้อง ในกรรมวิธีทดสอบและกรรมวิธีเกษตรกร มีผลผลิตเฉลี่ย ๓,๒๕๐ และ ๓,๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ย ๓๐,๔๒๖ และ ๓๐,๔๙๗ บาท/ไร่ รายได้เฉลี่ย ๓๒,๑๔๐ และ ๒๙,๔๙๐ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑,๗๒๔ และ -๑,๐๐๗ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๐๕ และ ๐.๙๐ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒) โดยในปี ๒๕๕๕ ผลผลิตมีราคาต่ำ ค่าน้ำ เฉลี่ย กิโลกรัมละ ๑๐ บาท ความต้อง กิโลกรัมละ ๔ บาท จึงทำให้มีรายได้น้อยลง ในปี ๒๕๕๖ ผลผลิตมีราคาสูง ค่าน้ำ เฉลี่ย กิโลกรัมละ ๒๕ บาท ความต้อง กิโลกรัมละ ๑๕ บาท จึงทำให้มีรายได้มากขึ้น ดังนั้นในการผลิตจึงต้องควรดูเรื่องราคาผลิตในห้องทดลองด้วย การที่กรรมวิธีทดสอบมีรายได้สุทธิมากกว่ากรรมวิธีเกษตรกร เนื่องจากการทดสอบใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชจำนวน ๒ ชนิด มีจำนวนครั้งการใช้เฉลี่ย ๔ ครั้ง ในขณะที่กรรมวิธีเกษตรกร ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชรายละ ๖-๘ ชนิด มีจำนวนครั้งการใช้เฉลี่ย ๑๐ ครั้ง จึงทำให้กรรมวิธีทดสอบมีต้นทุนการใช้สารเคมีต่ำกว่ากรรมวิธีเกษตรกร ต้นทุนส่วนใหญ่ของเกษตรกรเป็นค่าปัจจัยการผลิต และเกษตรกรจะขายผลผลิตได้ในราคานี้ไม่แน่นอนการที่เกษตรกรขาดทุนแต่ยังดำเนินการปลูกอยู่เนื่องจากเกษตรกรไม่ได้คิดค่าแรงของตนเอง และใช้การถัวเฉลี่ยกับในบางฤดูที่ราคาน้ำมีราคาสูง กรรมวิธีทดสอบตรวจไม่พบสารพิษตกค้างในผลผลิตส่วนกรรมวิธีเกษตรกรตรวจพบสารพิษตกค้างในผลผลิตเนื่องจากการทดสอบมีการใช้สารเคมีที่มากและไม่เว้นระยะก่อนเก็บเกี่ยวจึงทำให้พบสารพิษตกค้างในผลผลิต (ตารางที่ ๓) การตรวจวิเคราะห์หาจุลินทรีย์ปนเปื้อน พบร่วมกับ *Escherichia coli* จำนวน น้อยกว่า ๑๐ cfu/g และไม่พบ เชื้อ *Salmonella spp.* ทั้ง ๒ กรรมวิธี (ตารางที่ ๔) การใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานในการผลิตค่าน้ำ ความต้อง โดยใช้สารเคมีควบคู่กับการใช้สารชีวภัณฑ์ช่วยทำให้ลดต้นทุนในการผลิตและยังปลอดภัยจากสารพิษตกค้างและจุลินทรีย์ปนเปื้อน โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชดังแสดงในตารางที่ ๕ และ ๖ อีกทั้งยังสามารถใช้ได้ดีในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเกือบทุกชนิด โดยการเจริญเติบโตและคุณภาพของผลผลิตไม่แตกต่างจากการใช้สารเคมีเพียงอย่างเดียว การใช้กับดักการเหนี่ยวทำให้ทราบชนิดและปริมาณของศัตรูพืช ใช้ได้ดีกับแมลงที่มีขนาดเล็ก ทำให้ลดจำนวนครั้งในการใช้สารเคมีลง และการใช้สารชีวภัณฑ์เป็นการลดการใช้สารเคมีทำให้มีแมลงศัตรูธรรมชาติช่วยควบคุมแมลงศัตรูพืชในแปลงค่อนมากรขึ้น และทำให้มีสารพิษตกค้างในผลผลิตน้อยลง (ทอมและคณะ,๒๕๕๓) สารชีวภัณฑ์ ที่เกษตรกรซึ่งชอบคือการใช้ BT ไส้เดือนฟอย NPV และกับดักการเหนี่ยว ตามลำดับ

ตารางที่ ๑ แสดงผลผลิต ต้นทุน รายได้ และรายได้สุทธิ ของการผลิต คงนาปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๖

ปี	วิธีเกณฑ์กร					วิธีทดสอบ				
	ผลผลิต	ต้นทุน	รายได้	รายได้สุทธิ	BCR	ผลผลิต	ต้นทุน	รายได้	รายได้สุทธิ	BCR
กก./วัน	บาท	บาท	บาท	บาท		กก./วัน	บาท	บาท	บาท	บาท
๒๕๕๔	๔,๒๘๐	๔๖,๙๐๐	๔๗,๙๐๐	-๓๓,๙๐๐	๐.๙๕	๔,๔๑๐	๓๓,๖๐๐	๔๔,๑๐๐	๑๐,๕๐๐	๑.๓๑
๒๕๕๖	๒,๙๓๔	๔๖,๔๙๐	๔๗,๙๐๐	๑๖,๙๔๓	๑.๒๔	๒,๙๓๔	๔๖,๗๙๒	๔๗,๙๐๖	๒๖,๖๑๔	๑.๔๗
เฉลี่ย	๓,๖๑๒	๔๖,๖๔๕	๔๗,๙๐๗	๑,๔๗๒	๑.๐๒	๓,๖๗๒	๔๐,๑๙๑	๔๗,๙๐๙	๑๗,๕๕๗	๑.๔๔

ตารางที่ ๒ แสดงผลผลิต ต้นทุน รายได้ และรายได้สุทธิ ของการผลิต กวางตุ้งปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๖

ชนิดพืช	วิธีเกณฑ์กร					วิธีทดสอบ				
	ผลผลิต	ต้นทุน	รายได้	รายได้สุทธิ	BCR	ผลผลิต	ต้นทุน	รายได้	รายได้สุทธิ	BCR
กก./วัน	บาท	บาท	บาท	บาท		กก./วัน	บาท	บาท	บาท	บาท
๒๕๕๔	๓,๐๐๐	๑๕,๙๗๐	๑๖,๙๐๐	-๑,๙๗๐	๐.๗๔	๓,๐๓๕	๑๔,๐๙๐	๑๒,๓๐๐	-๑,๗๙๐	๐.๘๗
๒๕๕๖	๓,๒๐๐	๑๕,๙๒๔	๑๖,๐๐๐	๒,๑๗๖	๑.๐๕	๓,๑๖๖	๑๖,๗๖๒	๑๖,๐๐๐	๔,๒๓๔	๑.๑๑
เฉลี่ย	๓,๑๐๐	๑๖,๘๙๗	๑๖,๙๐๐	-๑,๐๙๗	๐.๙๐	๓,๑๔๐	๑๓,๔๑๖	๑๒,๓๑๐	๑,๗๑๔	๑.๐๕

ตารางที่ ๓ แสดงผลการสุมตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์หาสารพิษตกค้างในผลผลิต

ชนิดพืช	วิธีเกษตรกร	วิธีทดสอบ
คงน้ำ	dicrotophos ๐.๖๘ chlorpyrifos ๐.๒๒ diazion ๐.๐๑	-
กว้างตุ้ง	dicrotophos ๐.๓๓ diazion ๐.๐๓ cypermethrin ๐.๖๙ dimethoate ๐.๓	-

ชนิดพืช	วิธีทดสอบ	วิธีเกษตรกร

ตารางที่ ๔ แสดงผลการสุมตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์หาเชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อน

	<i>Escherichia coli</i>	<i>Salmonella spp.</i>	<i>Escherichia coli</i>	<i>Salmonella spp.</i>
คงน้ำ	<๑๐ cfu/g	ไม่พบ	<๑๐ cfu/g	ไม่พบ
หวานตุ้ง	<๑๐ cfu/g	ไม่พบ	<๑๐ cfu/g	ไม่พบ

ตารางที่ ๕ แสดงภาพรวมการเข้าทำลายของแมลงในผักคงน้ำ หวานตุ้ง และการป้องกันกำจัด ช่วงฤดูฝน

อายุพืช	อายุ ๗ วัน	อายุ ๑๔ วัน	อายุ ๒๑ วัน	อายุ ๒๘ วัน	อายุ ๓๕ วัน	อายุ ๔๐ วัน
ชนิดแมลง	ด้วงหมัดผัก	ด้วงหมัดผัก	ด้วงหมัดผัก หนอนไข่ผัก หนอนกระทุ้ฟัก หนอนกระทุ่ห้อม หนอนซ่อนใบ	ด้วงหมัดผัก หนอนไข่ผัก หนอนซ่อนใบ	หนอนไข่ผัก หนอนซ่อนใบ	ด้วงหมัดผัก หนอนไข่ผัก หนอนกระทุ้ฟัก หนอนกระทุ่ห้อม หนอนซ่อนใบ
การป้องกัน กำจัด	ไส้เดือนฝอย	ไส้เดือนฝอย	ไส้เดือนฝอย BT ไวรัส NPV พิโพรนิล คลอร์ฟีนาเพอร์	ไส้เดือนฝอย BT พิโพรนิล คลอร์ฟีนาเพอร์	BT พิโพรนิล คลอร์ฟีนาเพอร์	ไส้เดือนฝอย BT ไวรัส NPV

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงภาพรวมการเข้าทำลายของแมลงในผักคงน้ำ หวานตุ้ง และการป้องกันกำจัด ช่วงฤดูร้อน

อายุพืช	อายุ ๗ วัน	อายุ ๑๔ วัน	อายุ ๒๑ วัน	อายุ ๒๘ วัน	อายุ ๓๕ วัน	อายุ ๔๒ วัน	อายุ ๔๙ วัน

ชนิดแมลง	ด้วงนมดผัก	ด้วงนมดผัก	ด้วงนมดผัก	ด้วงนมดผัก	ด้วงนมดผัก	หนอนไข่ผัก	หนอนไข่ผัก
การป้องกันกำจัด	ไส้เดือนฟอย	ไส้เดือนฟอย	ไส้เดือนฟอย	ไส้เดือนฟอย	ไส้เดือนฟอย	BT	BT

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

ค่าน้ำ ในกรรมวิธีทดสอบและการวิเคราะห์ตัวอย่าง ให้ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๖๗๒ และ ๓,๖๑๒ กิโลกรัม/ไร่ และมีคุณภาพใกล้เคียงกัน มีต้นทุนเฉลี่ย ๔๐,๑๘๑ และ ๕๖,๖๔๕ บาท/ไร่ มีรายได้เฉลี่ย ๕๙,๗๗๘ และ ๕๘,๑๗๙ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑๘,๕๕๗ และ ๑,๔๗๒ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๔๔ และ ๑.๐๒ การตั้งในกรรมวิธีทดสอบและการวิเคราะห์ตัวอย่าง มีผลผลิตเฉลี่ย ๓,๒๕๐ และ ๓,๑๐๐ กิโลกรัม/ไร่ มีต้นทุนเฉลี่ย ๓๐,๔๗๖ และ ๓๐,๔๘๗ บาท/ไร่ รายได้เฉลี่ย ๓๒,๑๕๐ และ ๒๙,๔๘๐ บาท/ไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย ๑,๗๒๔ และ -๑,๐๐๗ บาท/ไร่ มีค่า BCR เท่ากับ ๑.๐๕ และ ๐.๙๐ กรรมวิธีทดสอบมีต้นทุนน้อยกว่า ทำให้มีรายได้สูงมากกว่ากรรมวิธี เกษตรกร การใช้กับตัวการเห็นiy ทำให้ทราบชนิดและปริมาณของศัตรูพืช ทำให้ลดจำนวนครั้งในการใช้สารเคมีลง และการใช้สารชีวภัณฑ์เป็นการลดการใช้สารเคมีทำให้มีแมลงศัตรูธรรมชาติช่วยควบคุมแมลงศัตรูพืชในแปลงคงน้ำ วางแผนตั้งมากขึ้น และทำให้มีสารพิษตาก้างในผลผลิตน้อยลง โดยกรรมวิธีทดสอบไม่พบสารพิษตาก้างในผลผลิตส่วน กรรมวิธีของเกษตรกรพบสารพิษตาก้างในผลผลิต และการตรวจวิเคราะห์หาจุลินทรีย์ปนเปื้อน มี *Escherichia coli* จำนวน น้อยกว่า ๑๐ cfu/g และไม่พบ เชื้อ *Salmonella spp.* ห้อง ๒ กรรมวิธี สารชีวภัณฑ์ ที่เกษตรกร ชี้ช่องคือการใช้ BT ไส้เดือนฟอย NPV และกับตัวการเห็นiy ตามลำดับ

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๑๐.๑ ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษและจุลินทรีย์ในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันตก

๑๐.๒ สามารถนำผลงานวิจัยที่ได้นำไปเผยแพร่สู่เกษตรกรต่อไปได้

11. เอกสารอ้างอิง

ทอม เตียะเพชร ประสงค์ วงศ์ชนะภัย влัยกรรณ ชัยฤทธิ์ไชย เสาวคนธ์ วิลเลียมส์ อุดม วงศ์ชนะภัย มัลลิกา นวลแก้ว. ๒๕๕๓. การพัฒนาระบบการผลิตพืชท้องถิ่นที่สำคัญเขตพื้นที่ภาคกลางและภาค ตะวันตก. ผลงานแผนงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓ เล่มที่ ๕. กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ

สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี. ๒๕๕๑. ข้อมูลพื้นฐานการเกษตรระดับจังหวัดประจำปี ๒๕๕๐/๒๕๕๑.

เอกสารโรนีว.

Grisana Linwattana, Pitsawat Buara. ๒๐๑๐. Vegetable production and processing experience in Thailand. รายงานผลงานวิจัยด้านพืชและเทคโนโลยีการเกษตร ปีงบประมาณ ๒๕๕๒/๒๕๕๓ เล่มที่ ๑. สถาบันวิจัยพืชสวน. กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ